

en overgangsordning. Rapporten anbefaler følgende:

- Arbejds- og opholdstilladelse skal kunne gives for 1 år, hvis ansættelsen ikke er tidsbegrænset. Hvis ansættelsen er tidsbegrænset, skal tilladelsen kunne gives for den tid, ansættelsen varer. Der forlænges automatisk, hvis arbejdsgiveren er momsregistreret. Efter 5 år skal EU-reglerne gælde fuldt ud. Hvis en virksomhed er nystartet og man ikke kan bedømme dens seriøsitet, skal tilladelserne gives for endnu kortere tid, f.eks. 6 måneder.
- Der foreslås kontrol af arbejdstilbuddene. Det skal sikre mod useriøse virksomheder og misbrug. Det foreslås, at RSV, Riksskatteverket (skattemyndighederne) bistår immigrationsmyndighederne med at bedømme, om det er en seriøs stilling. Man skal undersøge, hvor længe virksomheden har eksisteret, om det er et selskab eller et personligt firma, hvor meget skat der betales, hvor mange arbejdsgiverafgifter, om der er gæld til det offentlige etc. Ud fra de oplysninger, der samles fra forskellige myndigheder, skal immigrationsmyndigheden inden 14 dage vurdere, om stillingsopslaget er seriøst.
- Det foreslås, at man holder op med at uddele cpr-numre til EU-borgere, der søger, men ikke har fået opholdstilladelse. Hidtil har man af servicegrunde uddelt cpr-numre, men da optagelse i folkeregistret »åbner døre til mange bidragssystemer« i den sociale sektor og sundhedssektoren, er det »uhensigtsmæssigt«. I stedet bør man tildele immigrationsmyndighederne ressourcer til, at de hurtigt kan behandle ansøgningerne.

b. LO's analyse – gallupundersøgelsen

Ugebrevet A4 bragte den 9. december 2002 en beregning over, hvor mange polakker og estere, der ønsker at arbejde i Danmark. Undersøgelsen viste, at 150.000 polakker og 70.000 estere påtænker at udrejse i løbet af de første fem år af deres lands medlemskab af EU. En indvandring i denne størrelsesorden vil i sagens natur udgøre en meget stor trussel mod danske arbejdspladser. Efter udvidelsen den 1. maj 2004 vil virksomheder uden overenskomst med fagbevægelsen kunne ansætte arbejdskraft til lønninger, der ligger langt under de lønninger, arbejdsmarkedets parter har aftalt. Der vil især være tale om, at ufaglærte danske arbejdere skubbes helt ud af ar-

bejdsmarkedet og over på permanente overførselsindkomster.

Selv om tilgangen af lønmodtagere måtte blive langt mindre end anslået i LO-undersøgelsen, vil virkningerne efter Dansk Folkepartis opfattelse være yderst alvorlige. I forvejen er der absolut ikke mangel på arbejdskraft, men derimod vækst i arbejdsløshedstallet, ikke mindst for nyuddannede jobsøgende. Hvis et 6- eller 7-cifret antal udenlandske arbejdstagere fra nye EU-lande kan komme hertil og konkurrere om de få ledige jobs, kan det betyde et alvorligt økonomisk tilbageslag for Danmark.

Den danske velfærdsmodel, som bygger på en høj grad af solidaritet, vil blive undergravet, hvis arbejdstagere og deres pårørende fra de nye medlemslande efter kort tids ophold i Danmark kan opnå samme ret til sociale ydelser som andre borgere her i landet.

Dansk Folkeparti har påpeget disse problemer i årevis, men skiftende danske regeringer har ignoreret dem. Hvad enten der har været tale om en venstreorienteret eller en borgerlig regering, har man henvist til de erfaringer, vi har fra tidligere udvidelser af EU. På baggrund af disse erfaringer har den nuværende statsminister således udtalt, at der ikke kommer en massiv tilstrømning af arbejdskraft fra øst.

c. Øvrige forhold

Skiftende danske regeringers modstand mod at kræve overgangsordninger for arbejdskraftens frie bevægelighed har ofte været begrundet med, at der ikke var problemer ved arbejdskraftens vandring i forbindelse med EF's udvidelser i 1980'erne. Dansk Folkeparti har ved adskillige lejligheder gjort opmærksom på, hvorfor den kommende østudvidelse ikke kan sammenlignes med tidligere udvidelser.

For det første indførte medlemslandene i det daværende EF rent faktisk 7-årige overgangsordninger for at forhindre masseudvandring fra de nye lande.

For det andet er hovedparten af østlandene langt mere tilbagestående i økonomisk henseende end de tre lande, der opnåede medlemskab i 1980'erne.

For det tredje er der den geografiske beliggenhed. Polen – der udgør mere end halvdelen af de nye EU-borgere – ligger meget tæt på Danmark.